

S z o m o r ú k u t y a s o r s

(Ebek harmincadjára kerülnek a megunt kedvencek)

Az autóbusz nagyot fékez, aztán az egymásra zuhanó utasok méltatlankodása közepette kikerüli a megrémült kutyát. Simi, a két éves tacskó-foxi keverék eloldalog a vásárcsarnok irányába. Arrafelé mindig van valamiféle maradék: eldobott szendvicsek, megrágott kiflivégek. Valaha ilyenkor hozták le sétálni, még vacsora és lefekvés előtt. Ám azóta gazdái megszabadultak tőle; hogy miért, azt Simi nem értheti. Csak nap mint nap érzi, hogy milyen kóbor kutyának lenni a betondzsungelben.

Fülest egy autóból dobták ki. Azóta az út mellett lődörög, hátha egyszer valaki visszajön érte. Farkát behúzza, kétségbeesetten próbálja kikerülni a dudáló, csikorogva fékező járműveket. Füles nem több, mint egy forgalmi akadály.

Simi és Füles csak kettő a tömérdek kutya közül, amelyek valamikor egy család kedvencei voltak, de ma már a kegyetlen önzést példázzák az állatvédő egyesületek kartotékjai között.

A kóbor állatok számát néhány 10 ezerre teszik Magyarországon. A gazdátlan állatok elhelyezése még mindig megoldatlan probléma. Az országban nagyon kevés az állatmenhely, és a meglévők sem mindig felelnek meg a kívánalmaknak.

A fogyasztói társadalomban a kutyák is fogyasztási cikké váltak. Kutyához bárki könnyen hozzájuthat. Hazaviszik őket, mert aranyosak, aztán a gazda rájön, hogy etetni, oltatni, sétáltatni kell, és elege lesz belőle, rövid úton megszabadul az állattól, pedig az állat nem játékszer, amit bármikor el lehet dobni.

Bár az állatmenhelyek befogadják a feleslegessé vált állatokat, a befogadóképességük azonban erősen korlátozott.

Az állatvédő csoportok több módon próbálják megoldani az elhagyott állatok problémáját.

Ezek közül az első a kutyák számának ellenőrzése. Hazánkban semmilyen jogi szabályozás nincs ezen a területen. Mindenki úgy szaporítja a kutyáit, ahogy akarja. Évente több tízezer kutyát törzskönyveznek, az állatmenhelyek pedig tele vannak.

A regisztrálás rászorítaná a gazdákat arra, hogy felelősebben viselkedjenek a kutyájukkal. Nem lehetne csak úgy kidobni az állatot vagy hagyni, hogy elkóboroljon, mert a tulajdonos bármikor megtalálható és felelősségre vonható. Dániában, ahol minden kutyát regisztrálnak és kötelező jelleggel biztosítanak, jóformán nincsenek kóbor kutyák.

Az állatvédők másik célja a gondolkodásmód megváltoztatása. Erről a kérdéstről már az iskolai oktatás keretében kellene szólni, de egyik tankönyvben sem szerepel az a szó, hogy „állatvédelem”^L

A probléma megoldása végső soron azonban a jelenlegi és jövőbeli tulajdonosokon múlik.

Ha valaki kutyát akar, akkor először alaposan gondolja meg, hogy mivel jár ez, van-e elegendő ideje, energiája, helye és persze pénze arra, hogy az elkövetkező 10-15 évben egy másik élőlényel ossza meg életét.

És tud-e az állat szeretetért és hűségéért cserébe szeretetet és gondoskodást nyújtani....

